

Behoort bij agendapunt 15 van de gemeenteraadsvergadering van 17 november 2008

onderwerp: VOORSTEL TOT HET NEMEN VAN DIVERSE BESLUITEN IN VERBAND MET DE INWERKINGTREDING VAN DE NIEUWE WET RUIMTELIJKE ORDENING

afdeling: RO
portefeuillehouder: J.P. Kroet
besproken in commissie(s) Ruimte en Bestuur
datum bespreking(en): 13 en 15 oktober 2008

Samenvatting voorstel

Op 29 september jl. bent u voorgelicht over de (gevolgen van de) inwerkingtreding van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening. Deze nieuwe wet vraagt om enkele pragmatische besluiten die bijdragen aan een juiste en snellere afhandeling van ruimtelijke procedures. Meer concreet gaat het dan om de delegatiebevoegdheid bij projectbesluiten en het verruimen van de inspraakmogelijkheden.

Voorstel besluit

1. de bevoegdheid tot het al dan niet toepassing geven aan een projectbesluit als bedoeld in artikel 3.10 Wet ruimtelijke ordening onder voorwaarden te delegeren aan het college van burgemeester en wethouders;
2. het aanpassen en vaststellen van een wijziging van artikel 2.3.b. van de Inspraakverordening Cuijk 2005, in die zin dat inspraak wordt verleend bij de voorbereiding van alle besluiten met betrekking tot ruimtelijke ontwikkelingen.

Financiële consequenties

--

Toegepaste wetten / verordeningen etc.

Wro, Inspraakverordening Cuijk 2005

Voorlichting / communicatie

--

Commissiebehandeling

Tijdens de vergadering van de commissie Ruimte op 13 oktober 2008, is ten aanzien van dit voorstel opgemerkt dat de gemeenteraad invloed moet kunnen blijven uitoefenen op het toepassen van het projectbesluit.

De commissie Bestuur, kan volgens het verslag van de vergadering van deze commissie d.d. 15 oktober 2008, instemmen met het voorstel.

Toelichting op het voorstel

Op 1 juli jl. is de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) in werking getreden. De doelstelling van deze nieuwe wet is aangegeven in de considerans: ter bevordering van een duurzame ruimtelijke kwaliteit is het wenselijk nieuwe regels te geven omtrent de ruimtelijke ordening om de positie van het bestemmingsplan te versterken, de doelgerichtheid en de doeltreffendheid van het ruimtelijk beleid te vergroten en de ruimtelijke regelgeving te vereenvoudigen.

Deze doelstelling is geënt op twee belangrijke basisprincipes: transparantie in beleid en normstelling en verantwoordelijkheden en bevoegdheden op het juiste niveau.

De vereiste transparantie in ruimtelijk beleid verplicht het rijk, de provincie en de gemeente tot het vaststellen van een structuurvisie waarin de hoofdlijnen van het te voeren ruimtelijk beleid worden weergegeven. De vereiste transparantie in normstelling verplicht rijk en provincie om zoveel mogelijk pro-actief te sturen en slechts bij wijze van uitzondering achteraf te reageren. Reactieve instrumenten zoals de vereiste goedkeuring van bestemmingsplannen keren in de nieuwe Wro niet meer terug.

Wat betreft de verantwoordelijkheidstoedeling en bevoegdheidsverdeling zijn het rijk, de provincie en de gemeente voortaan verantwoordelijk voor hun eigen belangen. Er kan slechts sprake zijn van bemoeienis van provincie of rijk met de gemeente indien dat noodzakelijk is vanwege een provinciaal respectievelijk nationaal belang. Rijk en provincies beschikken in de nieuwe Wro over dezelfde bevoegdheden als gemeenten om hun eigen ruimtelijke belangen te kunnen uitvoeren. Daarnaast kunnen het rijk en de provincies algemeen verbindende regels uitvaardigen en aanwijzingen geven om hun belangen veilig te stellen.

In het kort enkele belangrijke wijzigingen voor de gemeente

Structuurvisie

De gemeenteraad is verplicht een structuurvisie voor het gehele grondgebied van de gemeente vast te stellen. Een structuurvisie bevat een ruimtelijke visie op de leefomgeving voor de (middel)lange termijn waarin de hoofdzaken van het te voeren beleid zijn aangegeven. In de structuurvisie moet worden aangegeven op welke wijze het beleid zal worden uitgevoerd. Verder speelt de structuurvisie een rol bij de inzet van een aantal grondexploitatie-instrumenten waarvoor een grondslag in een structuurvisie is vereist. De voorbereidingen voor het opstellen van een structuurvisie voor onze gemeente zijn reeds gestart. Binnenkort zult u bij dit proces worden betrokken.

Bestemmingsplan

Voortaan dienen niet alleen voor het buitengebied, maar ook voor het gebied binnen de bebouwde kom bestemmingsplannen te worden vastgesteld. De bestemmingsplannen mogen niet ouder zijn dan 10 jaar, tenzij de gemeenteraad een verlengingsbesluit (slechts beperkt inzetbaar) of een beheersverordening (zie hierna) heeft vastgesteld. Het niet voldoen aan deze verplichting heeft tot gevolg dat de bevoegdheid tot het invorderen van leges voor onder meer bouwvergunningen vervalft totdat het bestemmingsplan opnieuw is vastgesteld. Op 1 juli 2013 dienen alle bestemmingsplannen op adequaat niveau te zijn (actueel en volgens de wettelijk verplichte standaarden).

De reikwijdte van het bestemmingsplan is verruimd, omdat de Wro meer ruimte biedt om regels van verschillende aard in bestemmingsplannen op te nemen. Er kunnen onder andere regels over woningbouwcategorieën, horeca en branches van detailhandel in het bestemmingsplan worden opgenomen.

Het rijk en de provincies kunnen algemeen verbindende regels uitvaardigen met eisen waaraan bestemmingsplannen in het algemeen of in specifieke gebieden moeten voldoen. Binnen een jaar na de inwerkingtreding van die regels moet het bestemmingsplan zijn herzien, tenzij een andere termijn is aangegeven. Het rijk en de provincies kunnen ook zelf bestemmingsplannen (inpassingsplannen) vaststellen.

Procedure

De voorbereiding van een bestemmingsplan gaat vaak van start met een door de gemeenteraad vastgesteld voorbereidingsbesluit. Anders dan onder de "oude" WRO kan geen bezwaar en beroep meer worden ingesteld tegen een voorbereidingsbesluit. Nieuw is de mogelijkheid om aan een voorbereidingsbesluit een verbod te verbinden om het gebruik van gronden of gebouwen te wijzigen. Behalve een aanlegvergunningvereiste is het ook mogelijk om een sloopvergunningstelsel in een voorbereidingsbesluit op te nemen.

Wat blijft is de verplichting om bij de voorbereiding van een bestemmingsplan overleg te plegen met de besturen van de betrokken gemeenten, waterschappen en met de diensten van provincie en rijk die betrokken zijn bij de ruimtelijke ordening dan wel belast zijn met de behartiging van bepaalde belangen in het plan. Gedeputeerde Staten en de minister kunnen bepalen dat onder bepaalde omstandigheden of in bepaalde gevallen van het bestuurlijk overleg met de provincie respectievelijk het rijk kan worden afgezien. Door Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant is inmiddels aangekondigd dat de Provinciale Planologische Commissie ophoudt te bestaan en daarvoor een nieuwe commissie in de plaats komt. De mogelijkheid om ambtelijk advies in te winnen bij de provincie blijft bestaan.

Ontwerp- en vaststellingsfase

Het ontwerp-bestemmingsplan ligt 6 weken ter inzage. Gedurende die termijn kunnen door een ieder schriftelijk of mondeling zienswijzen naar voren worden gebracht.

Binnen 12 weken na de termijn van terinzagelegging dient de gemeenteraad te beslissen over de vaststelling van het bestemmingsplan. Wordt deze termijn niet gehaald, dan vervalt de aanhoudingsbescherming en moeten bouwaanvragen weer worden getoetst aan het geldende bestemmingsplan! Binnen 2 weken moet de vaststelling van het bestemmingsplan bekend worden gemaakt en het treedt dan na 6 weken in werking. Gedeputeerde Staten hoeven het bestemmingsplan dus niet meer goed te keuren!! Gedeputeerde Staten of de minister kunnen wel een reactieve aanwijzing geven. Al met al is de bestemmingsplanprocedure nu met ongeveer 6 maanden ingekort.

Beheersverordening

Voor gebieden waar geen ruimtelijke ontwikkeling wordt voorzien, kan in plaats van een bestemmingsplan een beheersverordening worden vastgesteld. Ook een beheersverordening moet elke tien jaar worden geactualiseerd op straffe van een legessanctie. In de beheersverordening moet het beheer van het betreffende grondgebied overeenkomstig het bestaande gebruik worden geregeld. Onder de voorwaarde dat 'er geen ruimtelijke ontwikkeling wordt voorzien' moet worden verstaan dat geen ruimtelijk relevante veranderingen in het planologisch toegestane gebruik van gronden, opstallen alsmede bouwkundige wijzigingen van bouwwerken worden voorzien. De beheersverordening is een algemeen verbindend voorschrift waartegen geen direct beroep bij de bestuursrechter openstaat.

Bij de bruikbaarheid van dit instrument worden in de literatuur vraagtekens geplaatst. Een procedure en een goede rechtsbescherming ontbreekt en er is nauwelijks verschil met een conserverend bestemmingsplan. Om deze reden en vanwege het feit dat er nauwelijks sprake is van laagdynamische gebieden in onze gemeente, opteren wij vooralsnog voor het opstellen en actualiseren van bestemmingsplannen.

Ontheffing (voorheen: vrijstelling)

Via het verlenen van ontheffingen en het vaststellen van projectbesluiten blijft het mogelijk om af te wijken van het bestemmingsplan. De mogelijkheid om ontheffing te verlenen kan in het bestemmingsplan worden opgenomen, maar ook de wet bevat artikelen voor een tijdelijke (de oude artikel 17) of buitenplanse ontheffing voor planologische kruimelgevallen. De artikel 19 lid 2 vrijstelling (door de provincie aangegeven categorieën van gevallen die zonder verklaring van geen bezwaar kunnen worden verleend) keert niet meer in de Wro terug.

Voor alle gevallen waarvan afwijking van het bestemmingsplan wenselijk is en waarvoor geen ontheffing mogelijk is, staat de mogelijkheid van een projectbesluit open. Een projectbesluit vertoont weliswaar gelijkenis met een artikel 19 lid 1 WRO besluit, maar is toch een wezenlijk ander besluit. Met een projectbesluit wordt geen vrijstelling verleend van het bestemmingsplan, het projectbesluit komt in de plaats van een gedeelte van het bestemmingsplan. Daarom én om te voorkomen dat de huidige praktijk van het (uitsluitend) werken met artikel 19 vrijstellingen gehandhaafd blijft, moet binnen een jaar nadat het projectbesluit onherroepelijk is geworden, een ontwerp-bestemmingsplan ter inzage worden gelegd waarin het projectbesluit is ingepast. Uiterlijk binnen anderhalf jaar na het onherroepelijk worden van het projectbesluit dient het bestemmingsplan te worden vastgesteld op straffe van het verlies van invorderingsrechten (leges) die verband houden met het projectbesluit. In het projectbesluit kan deze termijn worden verlengd indien aannemelijk is dat de inpassing in het kader van een reguliere bestemmingsplanwijziging zal plaatsvinden (max. 2 jaar verlenging) dan wel aannemelijk is dat inpassing van het project zal plaatsvinden tezamen met andere projecten (max. 4 jaar verlenging).

Aanpassing werkwijze bij ruimtelijke plannen

In het begin van dit voorstel is gewezen op de doelstelling van de Wro: het versterken van de positie van het gemeentelijk bestemmingsplan, vereenvoudiging van wetgeving en eenvoudige en snelle procedures voor beleid en rechtsbescherming.

Om optimaal invulling te kunnen geven aan deze intenties, verdient het aanbeveling om de huidige werkwijze met betrekking tot de totstandkoming van ruimtelijke plannen op onderdelen aan te passen.

Delegatie van het projectbesluit

Evenals bij de structuurvisie en het bestemmingsplan het geval is, berust de bevoegdheid tot het nemen van een projectbesluit ook bij uw raad. In de wet is echter uitdrukkelijk bepaald dat deze bevoegdheid aan ons college kan worden gedelegeerd.

Indien de huidige werkwijze in acht wordt genomen en het projectbesluit zou vergelijkbaar worden gemaakt met de oude artikel 19, lid 1 WRO-vrijstelling, dan is de bevoegdheid om te beslissen op zo'n vrijstelling al aan ons gedelegeerd, maar uitsluitend op basis van "aanvaardbaar planologisch beleid" (raadsbesluit d.d. 24-10-2005). Omschreven is niet wat onder "aanvaardbaar planologisch beleid" wordt verstaan en dus worden in de praktijk alle ruimtelijke onderbouwingen die ten grondslag liggen aan een art.19, lid 1-vrijstelling aan u c.q. de commissie Ruimte voorgelegd. Voor de goede orde: deze procedure gold niet voor de ruimtelijke onderbouwingen die ten grondslag lagen aan een artikel 19, lid 2-vrijstelling.

Het voorstel is thans om de bevoegdheid tot het nemen van een projectbesluit in zijn volle omvang aan ons college te delegeren. De reden hiervoor is mede ingegeven door het feit dat in de wet is bepaald dat binnen 8 weken een beslissing moet zijn genomen in geval van afwijzing van een aanvraag om een projectbesluit. In de praktijk is het, gezien uw vergaderfrequentie en de in acht te nemen interne procedures, niet mogelijk om aan deze wettelijk verplichte termijn te voldoen. Dit betekent niet alleen een kans op allerlei juridische procedures, maar ook dat niet wordt voldaan aan de doelstelling van de nieuwe wet (snellere en eenvoudigere procedures). Daar komt bovendien nog bij dat de wet Dwangsom naar verwachting op 1-1-2010 in werking treedt (wetsvoorstel is al aangenomen door de Eerste Kamer). Indien niet tijdig een besluit wordt genomen verbeurt de gemeente de eerste 2 weken een dwangsom van € 20,-- per dag, daarna gedurende 2 weken een dwangsom van € 30,-- per dag en vervolgens € 40,-- per dag. Het delegeren van de bevoegdheid tot het nemen van een beslissing op een aanvraag om projectbesluit, betekent overigens niet dat wij uw besluit van 16 oktober 2006 om terughoudend om te gaan met artikel 19-vrijstellingen, niet blijven respecteren. De intentie blijft om het aantal projectbesluiten zoveel als mogelijk te beperken en te sturen op het opstellen van bestemmingsplannen.

Aanpassing voorstel naar aanleiding van de vergadering van de Commissie Ruimte d.d. 13 oktober 2008

Tijdens de vergadering van de commissie Ruimte op 13 oktober 2008, is ten aanzien van dit voorstel opgemerkt dat de gemeenteraad invloed moet kunnen blijven uitoefenen op het toepassen van het projectbesluit. Hiertoe dienen afspraken te worden vastgelegd over de werkwijze in geval toepassing wordt gegeven aan een projectbesluit. Ook was er behoefte aan wat meer achtergrondinformatie.

Wat is een projectbesluit?

In artikel 3.10 van de Wet ruimtelijke ordening is opgenomen dat de gemeenteraad ten behoeve van de verwezenlijking van een project van gemeentelijk belang, een projectbesluit kan nemen. Volgens artikel 1.1. van dezelfde wet is een projectbesluit: een besluit, inhoudende dat ten behoeve van de verwezenlijking van een project, dat een of meer bouwwerken, werken geen bouwwerken zijnde of werkzaamheden of het daarbij behorende gebruik kan omvatten en dat afwijkt van het geldende bestemmingsplan, dit bestemmingsplan buiten toepassing blijft.

In de wet is niet omschreven wat onder een "project" moet worden verstaan. Uit de hiervoor staande definitie van het "projectbesluit" kan worden afgeleid dat het moet gaan om één of meer bouwwerken, werken geen bouwwerken zijnde of werkzaamheden of het daarbij behorende gebruik en dat afwijkt van het geldende bestemmingsplan. Een projectbesluit moet wel een goede ruimtelijke onderbouwing van het project omvatten en aan het besluit kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden.

Doel van het projectbesluit

Het projectbesluit heeft tot doel om de bepalingen van een geldend bestemmingsplan die de realisatie van het project in de weg staan, voor dat project buiten toepassing te laten. Het is met name bedoeld voor projecten die om een fasering vragen en om die reden ook nog niet helemaal uitgewerkt zijn. Het projectbesluit omvat in feite dus de zakelijke besluitvorming over de nieuwe bestemming of het nieuwe gebruik van de grond en/of opstallen. In een latere fase wordt in de beheersmatige fase daarvan voorzien via de voorschriften van het bestemmingsplan.

Het projectbesluit is pas in latere instantie in de wet opgenomen. De wetgever was aanvankelijk van mening dat een procedure voor een versnelde uitvoering van projecten niet nodig was. Het bestemmingsplan was immers aantrekkelijker gemaakt (geen goedkeuring provincie en garanties voor actualiteit) en in het Besluit ruimtelijke ordening zijn buitenplanse ontheffingsmogelijkheden opgenomen. Ook ging de regering er niet van uit dat de voorbereiding van een bestemmingsplanherziening door het voorgeschreven onderzoek veel meer tijd zou kosten dan voor een specifiek besluit voor een project het geval zou zijn.

In de loop van het wetgevingsproces is deze gedachte verlaten. Volstaan met alleen een bestemmingsplanprocedure zou als consequentie hebben dat al aan het begin van een project een vergaande uitwerking moest worden gemaakt van alle aspecten die samenhangen met de realisatie- en beheerfase. Dit werd niet altijd mogelijk geacht, met name niet bij grote (investerings)projecten. Het eindresultaat is daarbij vaak wel bekend, maar de concrete uitwerking en een goed beeld van de beheersmatige facetten ontstaan pas later. Wanneer hiermee al in het beginstadium rekening gehouden zou moeten worden, zou de ontwerpfase zo concreet worden dat dit nadelig uitpakt voor de noodzakelijke flexibiliteit.

Het projectbesluit is dus alsnog in de wet opgenomen. Om geen afbreuk te doen aan het bestemmingsplan als centraal instrument en de actualiteit hiervan te garanderen, is toen wel in de wet opgenomen dat het projectbesluit binnen een jaar moet zijn vertaald in een ontwerpbestemmingsplan. De verwachting van de wetgever is dat de behoefte aan projectbesluiten gering zal zijn omdat vaak even efficiënt of zelfs efficiënter het bestemmingsplan kan worden aangepast en omdat de mogelijkheden voor buitenplanse ontheffingen zijn verruimd. Verder gelden dezelfde inhoudelijke eisen/onderzoeken als bij een bestemmingsplan en is er nauwelijks verschil in de procedure.

Uit het vorenstaande blijkt dat de "winst" van de projectbesluitprocedure eigenlijk enkel is gelegen in het feit dat nog geen voorschriften voor beheer gegeven hoeven te worden (kan overigens wel!), waardoor sneller met de ontwikkeling van een project gestart kan worden. Om die voortvarendheid verder te kunnen bevorderen is in de wet opgenomen dat de gemeenteraad de bevoegdheid tot het nemen van een projectbesluit kan delegeren aan burgemeester en wethouders.

Gewijzigd voorstel

Met inachtneming van het standpunt van de Commissie Ruimte enerzijds en om recht te doen aan de doelstelling van de nieuwe wet anderzijds, blijft het beleid gericht op het uitvoeren van de gemeentelijke ruimtelijke ordening via het bestemmingsplan. Slechts in uitzonderlijke gevallen en daar waar een projectbesluitprocedure onontkoombaar is (de Woningwet verplicht bijvoorbeeld om een aanvraag om bouwvergunning die in strijd is met het bestemmingsplan, tevens aan te merken als een aanvraag om een projectbesluit), zal al dan niet toepassing worden gegeven aan realisering van een project via het projectbesluit.

Voor een pragmatische werkwijze en om te voorkomen dat wettelijke termijnen worden overschreden, stellen wij u voor om de bevoegdheid tot het al dan niet toepassing geven aan een projectbesluit als bedoeld in artikel 3.10 Wet ruimtelijke ordening, te delegeren aan het college van burgemeester en wethouders, onder de voorwaarde dat:

1. in geval er geen toepassing wordt gegeven aan een projectbesluit (en er dus geen wijziging optreedt in de ruimtelijke situatie), verzoeker altijd wordt gewezen op de mogelijkheid om een schriftelijk verzoek te richten aan de gemeenteraad om wijziging

- van het bestemmingsplan. Via zo'n verzoek kunt u altijd invloed uitoefenen op gewenste aanvaardbaarheid van de voorgenomen ruimtelijke ontwikkelingen;
2. in geval het voornemen bestaat toepassing te geven aan een projectbesluit, de gemeenteraad direct op actieve wijze via een schriftelijke mededeling in kennis wordt gesteld van dat voorgenomen besluit. Indien een meerderheid van de raad niet binnen twee weken na verzending van dit besluit, kenbaar maakt dat zij het toepassing geven aan het projectbesluit aan zich wil houden, zal het college van burgemeester en wethouders de inspraakprocedure ten behoeve van het project starten;
 3. de raad tenminste eenmaal per halfjaar een overzicht krijgt van ingekomen verzoeken om een projectbesluit en de daarop genomen besluiten. Via dit overzicht krijgt u ook een beeld van de geweigerde verzoeken om toepassing van een projectbesluit.

Aanpassen "Inspraakverordening Cuijk 2005"

In de huidige "Inspraakverordening Cuijk 2005" is opgenomen dat "geen inspraak wordt verleend indien bij of krachtens wettelijk voorschrift afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is". Feitelijk betekent dit dat de inwoners van Cuijk niet hoeven te worden betrokken bij de voorbereiding van een bestemmingsplan of andere ruimtelijke ontwikkelingen. Eerst op het moment dat er een ontwerp-besluit of -bestemmingsplan ter inzage ligt, bestaat de mogelijkheid om daarop te reageren. In de praktijk echter worden er wel informatieavonden gehouden en onlangs is ook afgesproken dat jongeren dienen te worden betrokken bij de totstandkoming van ruimtelijke plannen.

De nieuwe Wet ruimtelijk ordening is voor de VNG reden om zo spoedig mogelijk haar Model-Inspraakverordening aan te passen. Hierbij zal worden gepleit voor het verlenen van inspraak bij de voorbereiding van alle besluiten met betrekking tot ruimtelijke ontwikkelingen. Vooruitlopend op de nieuwe modelverordening wensen wij thans al over te gaan tot aanpassing van de Inspraakverordening om inspraak mogelijk te maken bij ruimtelijke ontwikkelingen, zoals de structuurvisie (art. 2.1 Wro), het bestemmingsplan (art. 3.1 Wro) en het projectbesluit (art. 3.10 Wro). Deze intentie sluit aan bij het basisprincipe van de nieuwe wet (transparantie in ruimtelijk beleid en normstelling), geeft invulling aan de verplichting om in het bestemmingsplan aan te geven hoe burgers en maatschappelijke organisaties zijn betrokken bij de totstandkoming van het bestemmingsplan en voorkomt dat in de praktijk ad hoc een andere werkwijze wordt gevolgd.

De wijziging van de Inspraakverordening Cuijk 2005 ziet er dan als volgt uit.

Artikel 2.3.b. oud:	Geen inspraak wordt verleend indien bij of krachtens wettelijk voorschrift afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is.
Artikel 2.3.b. nieuw:	Geen inspraak wordt verleend indien bij of krachtens wettelijk voorschrift afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is, met uitzondering van ruimtelijke ontwikkelingen als bedoeld in artikel 2.1, 3.1 en 3.10 van de Wet ruimtelijke ordening.

Advies

Onder verwijzing naar het vorenstaande en met inachtneming van het algemene beleidsuitgangspunt dat aan nieuw gewenste ruimtelijke ontwikkelingen in principe alleen medewerking wordt verleend via een herziening van het bestemmingsplan, adviseren wij u thans om

1. de bevoegdheid om al dan niet toepassing te geven aan een projectbesluit als bedoeld in artikel 3.10 Wet ruimtelijke ordening te delegeren aan ons college, onder de voorwaarde dat:
 - a. aanvrager altijd wordt gewezen op de mogelijkheid om een schriftelijk verzoek in te dienen bij de gemeenteraad om wijziging van het bestemmingsplan in het geval geen toepassing wordt gegeven aan een projectbesluit;
 - b. bij een voorgenomen toepassing van een projectbesluit, de gemeenteraad direct op actieve wijze via een schriftelijke mededeling in kennis wordt gesteld van dat voorgenomen besluit. Indien een meerderheid van de raad niet binnen twee weken na verzending van dit besluit, kenbaar maakt dat zij het toepassing geven aan het

projectbesluit aan zich wil houden, zal het college van burgemeester en wethouders de inspraakprocedure ten behoeve van het project starten;

- c. tenminste 1x per halfjaar een overzicht wordt verstrekt aan de gemeenteraad van verzoeken om een projectbesluit, de beslissing op die verzoeken en de stand van zaken.

2. artikel 2.3.b. van de Inspraakverordening Cuijk 2005 als volgt aan te passen:

Geen inspraak wordt verleend indien bij of krachtens wettelijk voorschrift afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is, met uitzondering van ruimtelijke ontwikkelingen als bedoeld in artikel 2.1, 3.1 en 3.10 van de Wet ruimtelijke ordening.

Cuijk, 15 juli 2008

Burgemeester en wethouders van Cuijk,

P.M. van de Koolwijk
secretaris

L.M. Schoots
burgemeester